

Nov. 11. 1862.

Édes jó Arany bácsi!

Feltesse megtisztelve érzem magamat azon bizalom által, mit irán-
tam tanúsítani szives volt, midőn nyílt levelével engem is
megkeresett. Eddigi kísérleteim, melyeket az irodalom terén
tettem: oly igénytelenek voltak, hogy azok után valóban
nem mertem reményleni e kitüntetéset. Mintán pályám
s kitűzött célom a hosszú, kimerítő tanulmányozásra
nem engedtek időt: inkább kedvtelés s becső vággyódás kö-
vetkeztében nyultam tollhoz, nem pedig azon önhitt lép-
zelődésből, hogy egykor valami maradandó becsű művet
leszek képes teremteni. Őszintén megvallom, hogy nem
volt szándékom továbbra is szaporítani azok légóját, kik
írással foglalkoznak, de megtisztelő felhívása folytán a
legnagyobb készséggel szegem meg e fogadást s csekély e-
rőm- és tehetségemet őszinte örömmel ajánlom fel. Neve-
met rendelkezése alá bocsátom, munkálkodásomra pe-
dig minden időben bízton számolhat. Egyelőre évrögye-
denként csupán egy nyomtatott ivre terjedő prózaí mun-
kát ígerek, de ha többre volna szüksége: kívánata tel-
jesítését édes kötelességemnek fogom tekinteni. Mind-
az, a mit Hegyedtől lierek, az, hogy ne nehezteljen, ha
január-hó végéig nem nyújthatok be művet, mivel
addig második orvosi szigorlatomhoz megkívántató la-
tulmányaim veszik igénybe időmet. Vállalatához a
legjobb sikert kívánja

őszinte tisztelője

Balogh János

U. I. Kedves nejének s Juliska
kisasszonynak méltóságos átadni üdvözlésemet.

1847

